

ΠΩΛΗΣΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΠΡΟΣΟΔΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

1605, 29 Απριλίου

«... Έδεκί ὁ Ἰωάννης Καλοσινὰς τοῦ ποταί Στάθι θέλι καὶ δίδι καὶ πουλὶ ἀποδὰ καὶ ὁμπρὸς τοῦ μισερ Τζόρτζι Βαρούχα, υἱὸς εὐλαβεστάτου ἀφέντι πατέρα Θεοφίλου, κρασί μούστο δέ φέρμον μίστατα ἢ, οκτῶ, ἀποῦ τὸ ἀμπέλλι ὅπου ἔχει στο Γκούπω· εἰς τον ὀπίων μούστο ἤρθασιν θελιματικὸς τα ἄνοθεν μέρι καὶ ἀπρεζιάρασίν τονε υπερπυρα π. Τα ὀπία τοῦ ἔδοκεν ὁμπρὸς ἐμέν, τοῦ νοδαρο, καὶ τῶν κατῶγεγραμμένων μαρτυρων μέσα εἰσε τζικίνια χρουσά δίο γιὰ υπερπυρα νδ' καὶ το ρέστος κατρίνια ὅς τα υπερπυρα ογδοῖντα καὶ τελίως ὅλο πληρόθι. Ξεκαθαρίζοντας καὶ, ὄνταν ἤθελεν θέλι ὁ ἄνοθεν Ἰωάννης να ξαγοράσι τον ἄνοθεν μούστο, να μπορί να τονε πέрни διχοστάς καμίας λογίς κοντράστο, μα να μί μπορά τονε ξαγοράζει παρα πάντα ἀπόξιλα, ὕγου νά 'χι τέρμενω ὃ τζι ιέ τοῦ Μάρτι καὶ ἀνίσος καὶ ἤθελεν περάσι τὸ ἄνοθεν τέρμενω, να μπορί ὁ ἄνοθεν ἀγοραστις να σκοδαρι τὸν ἄνοθεν μούστο χωρίς κοντράστο· καὶ ἤτζι να 'χι το τέρμενω ὁ ἄνοθεν πουλιτής ἀπο Μάρτι ἔως Μάρτι, ὀπλεγάροντας τα καλά του ὅλα πρεζέντε καὶ ἐρχόμενα εἰσε κάθα κερό χροιάζόμενο να μαντηνήρουν τον ἄνοθεν ἀγοραστί στον ἄνοθεν μούστο ...».

ΔΩΡΕΑ ΕΝ ΖΩΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

1610, 2 Ιουλίου

«... Έδεκί ὁ κυρ-Αγγελούτζος ὁ Καφάτος ποταί κυρ-Τζανή ἀπου το χωριο Γενα καὶ τὴν σίμερον ἔδεπά εὐρισκόμενος, ἔστοντας καὶ να λέγι πὸς στο μοναστίρι ὁ Ἅγιος Γεώργιος, κρασμένω στου Λία, χροστί να του πλερόνι μέλι λαῖνι ἕνα, το ὀπίων λέγι καὶ ἔχει γιους πατρονάτους, τό ὀπίων μέλι λέγι πὸς χροστί τὸ λεγόμενω μοναστίρι ὀδιὰ καβαλαρικὸν καὶ ντεράδεγο να πλερόνι το κάθα χρόνο, καθὸς λέγι καὶ ἐπλερονέ το ἀπο ἀντίγα κιρού και παπού του πάντα, ἤτζι τὴν σίμερον θέλι με δύναμι ἐτουνοῦ τοῦ φανερού ἱστρουμέντου τζι παρούσας ντονατζιὸς, πεθιμόντας να δίξι τι μεγάλι ἀγαπὶ ὅπου ἔχει εἰς τον πανοσιότατον ἀφέντι πατέρα Νιμφον τον Μπαρμπαρίγο καὶ να του πλερόσι εἰς μερτικό ἀπου τα πολὰ ὀμπλιγα ἀπου του ἔχει ὀγιά πολὲς χάρες καὶ ἀγίδες ὅπου γνωρίζι ἀπο λόγου του εἰς πολες του χρίαις ὅπου του ἱμπορτάρασι, τὸ ὀπίων, ἂ δεν ἤθελεν κάμι ὁ ἄνοθεν κυρ-Αγγελούτζος, ἤθελεν πέσι εἰς το βίτζιον τζι ἀνευχαριστίας, γιὰ τοῦτο, ὃχι διὰ φόβο μιδε ὀδι' ἀγγανάρισι, μα κινιμενος με το ἡδιόν του θέλιμα, ἤρθεν ἐμπροστάς ἐμένα, του νοδαρο, καὶ τῶν κατῶγεγραμμένων καὶ παρακαλεμένων μαρτυρων καὶ ἐμέν ἐπαρακάλεσεν να γράψο πὸς με δύναμιν τοῦ παρόντος ἱστρουμέντου τζι ἀλιθινῆς, ρεᾶλες καὶ ἡρεβοκάμπιλες ντονατζιὸς μέσα ἢ τζι ζοντανούς δίδι καὶ μέσα ἢ τζι ζοντανους ἀπο ἐδά χαρίζι τοῦ ἄνοθεν ἀφέντι πατέρα τὸ ἄνοθεν λαῖνι το μέλη ὅπου ἐσκοδέριζεν ἀπου το ἀνοθεν μοναστιρι. Μετα τοῦτο να 'χι ὀμπλεγο να τονε πάρι, σαν ἀποθάινι, να τονε κιβέψι στο ἀνοθεν μοναστίρι καὶ να τονε μιμιμονεύγι· ξεκαθαρίζοντας, ἂ θέλι καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ ἄνοθεν κυρ-Αγγελούτζο να θαντι καὶ κίνι στο λεγομενο μοναστίρι, να 'χι καὶ εἰς ἐκίνι τὸ ἡδιον ὀπλεγο ὁ ἀνοθεν αφεντις πατέρας ...».

168

1598. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Μία εἰκόνα τοῦ ἀστικοῦ πλούτου στὸν Χάνδακα»,

Κρητικά Χρονικά 30 (1990), σ. 78-89 (= Δετοράκης, *Βενετοκρητικά*, σ. 154-165).

169

1598-1603. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Γ. Βιολιδάκης, «Παραχωρήσεις αμπελιών στην Κρήτη κατά την τάξη των κonomιακών (τέλη 16^{ου} - μέσα 17^{ου} αι.)», *Θησαυρίσματα* 36 (2006), σ. 265-268, αρ. 2-3.

170

1598-1627. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Ένα άγνωστο μοναστήρι του Άγίου Μηνᾶ», *Κρητολογία* 12-13 (1981), σ. 104-109, αρ. 1-2 (= Δετοράκης, *Βενετοκρητικά*, σ. 229-232, αρ. 1-2).

ΜΙΣΘΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΩΣ «ΣΙΜΕΣΑΚΟΥ»

1598, 14 Οκτωβρίου

«... με δύναμιν τοῦ παροντος φανεροῦ ἰνστρουμέντου κοτεντάρει ὁ πανωσιώτατος κὺρ Ἀρσένιος ἱερομόναχος τὸ κατα κόσμον Στρατιγὸς ποτὲ κὺρ Βενεδίκτου ἱερομονάχου ἐφημέριος καὶ ἡγούμενος του μοναστηρίου τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ ἀπὸ τὸ χωρίον Σκαλάνη εἰς τόπον ὀνομαζόμενον Αποσάμου καὶ δίδει οἰα σιμεσακα του εὐγενή ἀφέντι Γιακουμή Κορνάρο ποτε εὐγενή αφέντι Πιερο πρεζέντες κοντέντες καὶ παραλαμβάνη σιμεσακὰ ἐκήνα τὰ σόχωρα καὶ ξοχόραφα οπου ἔχη εἰς τὸ ἄνωθε μοναστηρι ὦλα τα ἐδικὰ του καὶ δίδι τούτα οἰα ἓνα χρονον πρῶτον ἐρχόμενον ἀρχήζοντας ἀπο τὴν σημερον καὶ ομπρος καὶ νὰ βαλῃ ὁ λεγομενος ἀφέντις Γιακουμης ὅλους τους καρπους οπου του θελῃ φανῇ καὶ κάμνουσι χρίαν εἰστα λεγομενα χοράφια μοναχικούς του καὶ ὅλες ησπέζες αληθινα χημονικὲς καὶ καλοκαιρινὲς νὰ εἶνε εἰς τὴν μεσιντος καὶ ὅτι καρπον θελῃ ἐξαπεστηλῇν Κύριος τον αὐτὸν χρόνον νὰ εἶναι καρπος καὶ ἄχερα εἰς τὴν μεσηντος ...».

171

1598-1644. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Γ. Μαυρομάτης, «Ἑλληνικὰ ἔγγραφα (δωρητήριο καὶ διαθήκες) τῆς μητέρας, τῆς κόρης καὶ τῆς ἐγγονῆς τοῦ Βιτσέντζου Ἰακ. Κορνάρου», *Θησαυρίσματα* 16 (1979), σ. 212-216 αρ. 1, σ. 219-224 αρ. 2, σ. 228-236 αρ. 3.